

lm
LUTHERSK MISSION

med håb

Pejlemærker for troen

Vejledning; Pejlemærker for troen

Uddybning af Luthersk Missions kerneværdier
(2. udgave)

Vejledning; Pejlemærker for troen

Godkendt af LM's Læreråd den 16. marts 2013

Udgivet af Luthersk Mission, april 2013

2. udgave, april 2014

Layout Amalie Puggaard Poulsen

Indhold

04	Introduktion
05	LM's kerneværdier
06	1. Gud
10	2. At møde Gud
13	3. Mennesket
16	4. Frelse og tro
20	5. Menigheden
25	6. Jesu genkomst og det evige liv
27	Tilføjelse: LR-udtalelse i anledning af debat om <i>Pejlemærker for troen</i>

Pejlemærker for troen

Uddybning af Luthersk Missions kerneværdier

.....

Grundlaget for Luthersk Mission er Bibelen og den evangelisk-lutherske bekendelse som sand og forpligtende tolkning af Bibelen. Følgende udsagn opsummerer de vigtigste elementer i dette grundlag og beskriver således i kort form Luthersk Missions ståsted. Udsagnene kan ikke stå alene, men er underlagt og må altid uddybes og prøves på Guds ord og bekendelsesskrifterne (De oldkirkelige bekendelser: Den apostolske Trosbekendelse, Den nikænske Trosbekendelse og Den athanasianske Trosbekendelse samt de lutherske reformatoriske bekendelsesskrifter: Luthers lille Katekismus og Den augsburgske Bekendelse).

Udsagn, der indledes med "Vi tror, at ..." beskriver Luthersk Missions åndelige ståsted, mens udsagnene, der begynder med "Derfor vil vi ..." er tænkt som eksempler på, hvordan dette ståsted ved Helligåndens gerning kan gennemsyre vores liv og virke. Disse udsagn kan derfor ikke læses som anvisninger eller normer for sand kristen tro, liv og lære, men udelukkende som eksempler på, hvordan troens skjulte liv ved Helligåndens virke kan komme til udtryk. Med andre ord: At være kristen handler ikke om en bestemt livsstil, men om troens indre liv med Gud og de konsekvenser, det får i det ydre liv!

|||||

LM's kerneværdier

Frit evangelium

Troværdig bibel

Tydelig mission

Nåde-gaver i funktion

1. Gud

.....

Guds væsen

"Jeg er Alfa og Omega, sliger Gud Herren, han som er og som var og som kommer, den Almægtige" (Åb 1,8)

Vi tror, at

- der kun er én Gud
- Gud er treenig. Gud er på én og samme tid tre personer: Fader, Søn og Helligånd
- Gud er personlig, levende, evig, uforanderlig og uafhængig af vores tro og eksistens
- Gud er almægtig og uendeligt kærlig, god, trofast, hellig, ophøjet, alvidende, nådig, barmhjertig og retfærdig
- Gud er historiens Gud

Derfor vil vi

- tydeliggøre forskellene på Gud og alle slags afguder både for os selv og andre
- være Gud taknemmelige
- bøje os for Guds vilje, også når vi ikke har lyst, og under alle forhold holde fast i, at han elsker os
- bevidstgøre os om, at Gud i sin storhed har omsorg for den enkelte i sit skaberværk

(2 Mos 3,13-15; 2 Mos 20,1-7; 5 Mos 6,4-25; 1 Sam 2,2; Sl 139,2-4; Es 44,6-20; Matt 28,18-20; 2 Kor 13,13; 1 Joh 4,8)

Gud Fader

"I tro fatter vi, at verden blev skabt ved Guds ord, så det, vi ser, ikke er blevet til af noget synligt" (Hebr 11,3)

|||||

.....

Vi tror, at

- Gud var sit ord har skabt universet, herunder mennesket, som gengivet i Bibelens skabelsesberetning
- alt i universet efter skabelsen var godt
- Gud har skabt englene, som er usynlige sendebud
- universet alene består, fordi Gud opretholder og styrer det
- Gud er far til enhver, der tror på Jesus Kristus

Derfor vil vi

- ophøje og tilbede Gud
- afvise teorier, der hævder, at verden og mennesket er et resultat af tilfældigheder
- leve i tillid til, at Gud er nærværende og har styr på alle forhold
- stole på, at Guds engle tjener og beskytter Guds børn
- trygt råbe til Gud, når vi er hjælpeløse og oplever uforståelige og smertelige tab

(1 Mos 1,1-2,4; Es 45,5-8; Matt 10,28-31; Matt 18,10; Luk 12,22-31; Joh 1,12-13; Kol 1,16-17; Gal 3,26; Hebr 1,14)

Gud Søn

"For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv" (Joh 3,16)

Vi tror, at

- Jesus Kristus fra evighed af er Guds søn, født i tiden af Jomfru Maria og fuldt ud Gud og menneske
- Jesus Kristus er det eneste syndfrie menneske, der har levet på jorden, og dermed den eneste, der kunne træde i stedet for syndige mennesker
- Gud elskede os så højt, at han for sin egen skyld lod Jesus Kristus dø for vores synder i vort sted
- Jesus Kristus opstod legemligt fra graven på tredje dag efter sin død
- Jesus Kristus lever nu og har indtaget sin plads ved Guds højre hånd, hvorfra han hersker over alt det skabte og beder for os
- Jesus Kristus bor i den troende

.....

- Jesus Kristus er de kristnes store forbillede

Derfor vil vi

- tilbede, ophøje og leve med Jesus Kristus hver dag
- pege på Jesus Kristus som den eneste vej til fællesskab med Gud
- glæde os ubetinget over tilgivelsen i Jesus Kristus
- leve hele vores liv med Jesus Kristus i alle livssammenhænge til Guds ære

(Matt 20,28; Matt 28,1-10; Luk 24,33-34; Joh 1,1-14; Joh 3,13; Joh 10,24-30; Joh 14,6-7; Rom 5,1-11; Rom 8,31-39; 2 Kor 5,21; Gal 4,4-7; Fil 2,5-11; 1 Tim 2,5-6; Hebr 4,15; 1 Pet 2,22-25; 1 Pet 3,18-22; 1 Joh 4,9-10)

Gud Helligånd

"Og når hans ånd, han som oprejste Jesus fra de døde, bor i Jer, skal han, som oprejste Kristus fra de døde, også gøre jeres dødelige legemer levende ved sin ånd, som bor i Jer"
(Rom 8,11)

Vi tror, at

- Helligånden er en person i Gud
- Helligånden er Faderens og Sønnens Ånd, som overbeviser om synd og kalder mennesker til omvendelse og tro på Jesus Kristus
- Helligånden gives ved dåb og tro på Jesus Kristus. Der gives ingen anden åndsfylde end denne
- Helligånden bor i den troende, hvor han skaber, nærer og beskytter troens liv, så den troende bærer frugt og udrustes til tjeneste, og så vi kommer til at ligne Jesus Kristus mere og mere
- Helligånden samler, skaber og helliggør den kristne kirke og bevarer os hos Jesus Kristus i den frelsende tro
- Helligånden fører os ind i en stadig dybere erfaring af vores synd og af Guds nåde mod syndere

Derfor vil vi

- ikke skille Helligånden fra Jesus Kristus og Guds ord
- angre og bekende synd for Gud og for hinanden, når Helligånden overbeviser os om den,

I vished om, at Gud tillgiver os

- bede om og arbejde for, at Helligåndens frugt i form af kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, mildhed og selvbeherskelse præger vores liv
- bede om Helligåndens vejledning i vores liv

(Joh 14,26; Joh 16,5-15; ApG 2,38; Rom 8,1-17; Rom 15,13; 1 Kor 3,16; Gal 4,6; Ef 1,13-14; 2 Tim 1,13-14; 2 Pet 1,19-21)

Den åndelige virkelighed

"I øvrigt, vær stærke i Herren og i hans mægtige styrke. Ifør jer Guds fulde rustning, så I kan holde stand mod Djævelens snigløb. Thi for os står kampen ikke mod kød og blod, men mod myndigheder og magter, mod verdensherskere i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet" (Ef 6,10-12)

Vi tror, at

- der forud for menneskets fald i synd skete et syndefald i englenes verden, hvorved et stort antal engle med Satan i spidsen blev til onde ånder
- Satan og onde ånder er en realitet, der arbejder på at få mennesker skilt fra Gud
- Jesus Kristus ved sin stedfortrædende død en gang for alle sejrede over Satan og det onde
- Jesus Kristus ved historiens afslutning endeligt vil bringe Satans ødelæggende virke på jorden til afslutning

Derfor vil vi

- erkende, at Satan er en personlig realitet, som vi dagligt må forholde os til og tage afstand fra
- under alle forhold fastholde og proklamere, at Jesus Kristus har sejret over Satan og alt det onde

(Matt 4,1-11; Joh 16,11; 1 Pet 5,8-11; Jud v.6; Åb 12,7-17)

2. At møde Gud

.....

Den almindelige åbenbaring

"Hans usynlige væsen, både hans evige kraft og hans guddommellighed, har kunnet ses siden verdens skabelse og kendes på hans gerninger" (Rom 1,20)

Vi tror, at

- Gud åbenbarer sig gennem naturen, samvittigheden og historien
- alle mennesker overalt, altid og i alle relationer har med Gud at gøre
- denne almindelige åbenbaring ikke leder til frelse

Derfor vil vi

- glæde os over alle de spor, vi finder af Gud i naturen, kulturen og historien
- lytte med respekt til vores egen og andres samvittighed
- anerkende, at andre mennesker kan have erfaringer med Gud, før vi møder dem med det kristne vidnesbyrd

(Sl 19,2-5; Dan 4,14; ApG 14,16-17; Rom 1,19-23; Rom 2,15)

Den særlige åbenbaring

"I er bygget på apostlenes og profeternes grundvold med Kristus Jesus selv som hoved-hjørneste" (Ef 2,20)

Vi tror, at

- Gud åbenbarede sig for mennesket ved at sende Jesus Kristus til jorden
 - hele Bibelen er Guds ord
 - Bibelen taler på helt forskellige måder: Loven forkynder, hvad Guds kærlighed kræver af os mennesker. Evangeliet forkynder, hvordan Gud i sin kærlighed frelser os gennem
- |||||

tro på hans søn Jesus Kristus

- vi kun kan møde evangeliet gennem åbenbaring af Bibelens Jesus Kristus

Derfor vil vi

- bruge Bibelen som mere end en håndbog i livsførelse
- udnytte enhver lejlighed til at forkynde Guds ord om Jesus Kristus som frelser og herre
- udbrede Guds ord i både lov og evangellum

(Sl 1,1-2; Luk 10,16; Joh 5,39; Joh 5,46-47; Rom 1,1-4; Rom 3,20; Rom 3,28; Rom 10,14-15; Rom 15,4; 1 Kor 2,9-10; 2 Tim 3,14-15; Hebr 1,1-2; Åb 22,18-19)

Bibelens troværdighed

"Drevet af Helligånden har mennesker sagt det, der kom fra Gud" (2 Pet 1,21)

Vi tror, at

- Bibelen blev til ved Helligåndens inspiration
- alt i Bibelen samtidig er Guds ord og menneskers ord
- Bibelen taler sandt i alt, hvad den siger også om historiske, geografiske og biologiske forhold
- Bibelen er uden fejl og indre modsigelser, urokkelig og fuldt troværdig og højeste autoritet for al kristen tro, liv og lære

Derfor vil vi

- fastholde, at alle bøger i Bibelen har samme høje autoritet og gyldighed
- aldrig skelne mellem Bibelen og Guds ord
- lade Bibelen tolke sig selv

(Sl 119,105; Matt 5,18; Matt 24,35; Joh 10,35; 2 Tim 3,14-17; 1 Pet 1,22-25; 2 Pet 1,19-21)

Bibelen og Jesus Kristus

"I gransker Skrifterne, fordi I mener, at I har evigt liv i dem; og netop de vidner om mig" (Joh 5,39)

.....

Vi tror, at

- Guds ord både er en bog (Bibelen) og en person (Jesus Kristus)
- Jesus Kristus møder os i Bibelen
- vi først forstår sammenhængen i Bibelen, når vi ser Jesus Kristus i den
- Guds ord skaber, hvad det nævner

Derfor vil vi

- gå til Bibelen for at møde Jesus Kristus
- ikke spille Jesus Kristus ud mod Bibelen eller omvendt
- oplære vores børn i Bibelen og selv dagligt lytte til Bibelens ord og bede til Gud
- prædike Guds ord og stole på dets lboende kraft til at skabe troen og det nye liv i mennesker

(5 Mos 6,6-9; Sl 119,97; Es 55,11; Matt 28,19-20; Luk 24,44-45; Joh 1,1-14; Joh 5, 46-47; ApG 17,11; Rom 10,6-8; 2 Kor 3,14; Kol 3,16; Hebr 4,12)

3. Mennesket

.....

Skabt i Guds billede

"Gud skabte mennesket i sit billede, i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem" (1 Mos 1, 27)

Vi tror, at

- ethvert menneske er skabt af Gud i hans billede og derfor har særstatus i skaberværket
- enhver af os (uanset køn, alder, race, religion, tro, evner, bedrifter eller noget andet) er elsket af Gud fra undfangelsen og har lige værd i hans øjne
- formålet – og dermed lykken – er at være borger i Guds rige og dermed virkeliggøre hans vilje
- det jordiske liv begynder ved undfangelsen
- provokeret abort og aktiv dødshjælp er drab og dermed synd

Derfor vil vi

- glæde os over livet
- kæmpe for ethvert menneskes ret til at leve - i særdeleshed ufødte børn, handicappede, svage og syge
- yde omsorg og trøst, yde støtte til lindring og helbredelse med de midler, som Gud giver os
- undgå at se ned på andre - eller os selv - af nogen som helst grund
- tage vare på os selv og vores omgivelser
- afholde os fra ting, der i sig selv kan være gode, hvis de frister vores medmennesker til fald

(1 Mos 1,26; 1 Mos 5,1-2; Sl 8,1-10; Sl 16,2; Sl 73,28; Sl 139,13-18; Joh 3,16; 1 Kor 3,16; 1 Kor 6,18-20; 1 Kor 8,9-13; 2 Kor 6,16)

|||

.....

Natur og samfund

“Lad broderkærligheden vare ved; glem ikke gæstfriheden, for ved at være gæstfrie har nogle uden selv at vide det haft engle som gæster. Husk på dem, der er i fangenskab, som om I var deres medfanger, og på dem, der mishandles, så sandt som I også selv har en krop. Ægteskabet skal holdes i ære af alle og ægtesengen være ubesmittet; for Gud vil dømmе utugtige og ægteskabsbrydere. Lad ikke kærlighed til penge bestemme jeres adfærd, men stil jer tilfreds med det, I har. For Gud har selv sagt: »Jeg lader dig ikke i stikken og svinger dig ikke.«” (Hebr 13,1-5)

Vi tror, at

- Gud er Herre over liv og død, og at vi skal stå til ansvar over for ham i alle relationer af vores liv
- Gud i sin lov har givet os de bedste rammer for et godt liv i harmoni med vore medmennesker, skaberværket og os selv
- Gud har givet os krop og sind, som vi vil glæde os over og bruge til Guds ære og til gavn for vores omverden
- livet og den enkeltes evner, tid og penge i sidste ende tilhører Gud

Derfor vil vi

- forvalte naturen, dyr og planter på en sådan måde, at skaberværket har de bedste betingelser for at udfolde sig
- forbruge på en sådan måde, at vi ikke ødelægger eller driver rovdrift på naturens resurser
- være gavmilde med penge, ting og tid
- være ærlige, omsorgsfulde, arbejdsomme, redelige og loyale i vores daglige gerning
- søge at holde en ugentlig hviledag, hvor vi særligt prioriterer at søge Gud i hans ord og menighedens fællesskab
- tage ansvar for og være aktive i vores samfund

(Sl 8,1-10; Ordsp 3,1-12; Matt 6,1-4; Matt 22,34-40; Matt 25,37-40; Rom 12,8; Rom 12,9-21)

|||||

.....

Menneskets synd

“Synden kom ind i verden ved ét menneske, og ved synden døden, og sådan kom døden til alle mennesker, fordi alle syndede” (Rom 5,12)

Vi tror, at

- synden kom ind i verden, ved at ét menneske faldt, og at ethvert menneske siden er undfanget med nedarvet synd
- ethvert menneske fra undfangelsen er fjende af Gud
- Gud er hellig og utilnærmelig for det syndige menneske
- ingen af os kan opfylde og blive retfærdige ved Guds lov, men at Gud forpligter os til at indrette vores liv efter hans lov
- den egentlige synd er vantro, der skiller os fra vores skaber
- synden grundlæggende har skadet menneskelivet, og at vi dagligt mærker dens konsekvenser her på jorden
- syndens konsekvens er evig fortabelse

Derfor vil vi

- tale ligefremt om synd som det, der hindrer fællesskab mellem mennesker og Gud
- hverken slække på syndens alvor eller den totale tilgivelse
- se livet i evighedsperspektiv: At frelsen er vigtigere end alt andet
- aldrig slå os til tåls med, at mennesker uden Gud går mod fortabelsen
- bekende og bekæmpe synden i vores eget liv, uanset om den viser sig som selvretfærdighed eller løssluppenhed

(1 Kong 8,46-51; Sl 51,7; Matt 5,21-48; Joh 3,36; Joh 16,8-9; Rom 1,18-20; Rom 3,19-24; Rom 5,12-21; Rom 6,23; Rom 7,7-12; 1 Kor 15,21; Jak 1,14-15)

.....

4. Frelse og tro

.....

Nådemidlerne

"Det, som var fra begyndelsen, det, som vi har hørt, det, som vi har set med vore øjne, det, som vi betragtede og vore hænder rørte ved: Iivets ord" (1 Joh 1,1)

Vi tror, at

- alene Guds ord, dåben og nadveren (nådemidlerne) kan skabe og opretholde den frelsende tro på Jesus Kristus
- dåben er et bad til genfødelse og kan ikke gentages
- dåben er en indgang til livet med Jesus Kristus og menigheden. Døb og oplæring må derfor ikke skilles fra hinanden
- Jesu Kristi legeme og blod er virkeligt til stede i nadveren
- nådemidlerne ved Helligånden virker uafhængigt af, hvem der forvalter dem
- Intet menneske vil være upåvirket af mødet med nådemidlerne. Nådemidlerne vil enten virke til frelse eller dom

Derfor vil vi

- forkynde hele Guds ord i prædiken, litteratur, samtale, sang, mv.
- i menigheden prioritere brug af Guds ord, dåben og nadveren over alle andre aktiviteter
- døbe børn i fuld tillid til, at det er Gud alene, der virker i dåben
- lære døbte om Jesus Kristus og inddrage dem i menighedens liv
- invitere alle til nadver, som er døbt, og som ønsker fælleskab med Jesus Kristus som frelser og herre
- regelmæssigt deltage i nadveren

(Matt 5,6; Matt 26,26-28; Matt 28,18-20; Joh 3,5; Joh 6,48-58; Joh 6,63; Joh 8,51; Rom 6,3-4; Rom 10,17; 1 Kor 1,21-24; 1 Kor 11,23-29; 1 Kor 15,1-2; Kol 2,11-13; Tit 3,4-7)

.....

Troens gave

“For af den nåde er I frelst ved tro. Og det skyldes ikke jer selv, gaven er Guds” (Ef 2,8)

Vi tror, at

- troen på Jesus Kristus er tillid til Guds løfte om frelse i ham
- Jesu Kristi død og Guds nåde gælder for alle mennesker
- den frelsende tro er Guds gave ved Helligånden, som ingen af os af egen kraft, vilje eller beslutning kan frembringe
- den sande tro regner med Jesu Kristi død og opstandelse som eneste frelsesgrund
- den retfærdighed, vi har i Jesus Kristus, er den eneste, der gælder for Guds domstol
- at troen er et livsfællesskab mellem Jesus Kristus og den troende
- at et menneske uden tro på Jesus Kristus ikke er et Guds barn

Derfor vil vi

- søge den forkyndelse, hvor troen ikke er vores gerning, men alene er Guds værk
- ikke lade os låse fast af de ting, vi gør forkert, men overgive vores synd, skyld og skam til Jesus Kristus og i tro modtage Jesu Kristi retfærdighed
- glæde os af hjertet over, at Jesus Kristus alene er grunden til vores frelse

(Mark 16,16; Luk 7,50; Luk 8,48; Joh 11,25-27; Joh 6,44; ApG 4,8-12; ApG 16,30-31; Rom 1,16-17; Rom 3,21-26; Rom 5,1; Rom 6, Rom 8,28-30; Rom 12,3; Gal 2,16; Ef 1,13-14; Ef 2,1-10; Ef 4,7; Fil 1,6; Fil 1,29; Tit 3,3-7; Hebr 11,1; Hebr 12,1-3)

Omvendelse

“Og i hans navn skal der prædikkes omvendelse til syndernes forladelse for alle folkeslag” (Luk 24,47)

Vi tror, at

- Gud kalder os til at vende om og komme til Jesus Kristus, præcis som vi er
 - Guds lov og evangelium driver os til Jesus Kristus
 - ingen mennesker kan få givet troen uden omvendelse til Jesus Kristus
 - omvendelse sigter på hjertet og ikke kun på ydre forandring
- |||||

-
- omvendelse består i, at Helligånden ved Guds ord skaber anger over synden og tro på Jesus Kristus

Derfor vil vi

- prædike lov og evangellum til omvendelse og nyt liv
- på alle tænkelige måder møde mennesker med Guds ord

(Matt 11,28; Mark 1,15; Mark 16,16; Luk 18,10-14; Joh 6,36-40; Joh 6,44; Joh 6,65; Rom 5,20-21; Rom 10,9-10; 2 Kor 7,8-10; Gal 3,23-24; Ef 5,1-14; Åb 3,1-3; Åb 3,19-20)

Troens liv

'Altså: Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet till!' (2 Kor 5,17)

Vi tror, at

- den, som tror på Jesus Kristus er født på ny som Guds barn og er begyndt på et nyt liv, som er virkeligt, selv om det ofte ikke er synligt
- Jesus Kristus er Herre i og over den troendes liv
- enhver kristen lever i en daglig kamp mellem den gamle syndige natur og det nye liv
- bøn er livsvigtig for enhver kristen
- forbedring og forandring i livsstil til ære for Gud og til gavn for medmennesket er naturligt for kristustroende mennesker
- kraften til det nye liv er evangeliet og Helligåndens gerning
- Bibelens formaninger tjener som vejviser for den kristne
- den troende ikke skånes for lidelser, fattigdom, sygdom og død, og at disse forhold ikke er udtryk for manglende tro

Derfor vil vi

- lade os styre af Guds ord og ikke af vores egne tanker og drømme
 - leve vores nye liv, fordi Jesus Kristus lever i os
 - holde os til Bibelens lære om det kristne liv
 - afholde os fra beruselse og brug af euforiserende stoffer
 - tydeligt sige til og fra, når mennesker bevæger sig væk fra Bibelens lære
- |||

.....

(Ordsp 23,29-35; Ez 3,17-21; Matt 16,24-28; Luk 6,43-45; Luk 21,34; Joh 15,1-8; Rom 12,9-21; 1 Kor 12,3; 2 Kor 5,14-6,10; Gal 5,13-26; Ef 4,17-5,21; Ef 5,18; Fil 2,12-13; Kol 3,1-17; 1 TIm 4,6-11; 1 TIm 6,3-21; Tit 2,11-15; Hebr 12,28-29; Jak 5,16; 1 Pet 1,13-16; 2 Pet 1,3-11; 1 Joh 5,18-21)

Troens ophør

"Derfor må vi så meget mere give agt på det, vi har hørt, så vi ikke glider bort fra det" (Hebr 2,1)

Vi tror, at

- Helligånden og den frelsende tro kan mistes
- målet for Satans angreb er at fratage os den frelsende tro

Derfor vil vi

- opmuntre og hjælpe hinanden til at holde fast i Jesus Kristus
- tage enhver form for synd seriøst, stor som lille, da den kan føre til frafald
- forsage Satan og hans åndelige forførelse
- lade Guds ord afsløøre falsk tro, åndelig selvsikkerhed og verdens bedrag

(Luk 15,24; 2 Kor 13,5; Gal 5,4; Ef. 4,30; 1 TIm 1,6-7; 1 TIm 1,18-20; 1 TIm 6,10; 1 TIm 6,20; 2 TIm 3,13-15; Tit 3,10-11; Hebr 2,1-4; Hebr 3,12-14; Hebr 6,4-6; 2 Joh 8-11)

.....

5. Menigheden

.....

Kirken

"I er Kristi legeme og hver især hans lemmer. For ligesom legemet er en enhed, selv om det har mange lemmer, og alle legemets lemmer, så mange som de er, dog danner ét legeme, sådan er det også med Kristus. For vi er alle blevet døbt med én ånd til at være ét legeme" (1 Kor 12,27 og 12-13a)

Vi tror, at

- Guds kirke er den usynlige enhed af alle troende, og at Jesus Kristus er kirkens hoved og fundament
- kirken er Guds hellige og udvalgte folk, grundlagt og opretholdt af Gud selv
- kirken findes der, hvor evangeliet forkyndes rent, og dåben og nadveren forvaltes ret
- troen har brug for menighedens fællesskab og næres gennem Guds ord, dåben og nadveren
- alle troende er "præster" over for Gud og har ret og pligt til at give Guds ord videre i ord og gerning
- den enkeltes tjeneste er bestemt af nådegaveudrustning, Guds og menneskers kald, samt Guds ords forordninger for menigheden
- menigheden har et fælles ansvar for, at forkyndelsen stemmer overens med Guds Ord
- Gud udruster hyrder og lærere til at tjene menigheden med undervisning, forkyndelse og forvaltning af dåb og nadver

Derfor vil vi

- møde alle, der bekender sig til den bibelske Jesus Kristus, som vores søstre og brødre uanset baggrund og organisatorisk tilhørsforhold
 - være åbne for, at alle, som tror på Jesus Kristus, har noget, vi kan lære af hinanden
 - ikke sætte noget menneske mellem Gud og menigheden
- |||||

- ikke anerkende bestemte kirkelige ordninger, strukturer eller oplevelser som nødvendige for Guds kirke
- påtale synd i menigheden med kærlighed og med Guds ord som vejviser og udøve kirketugt i tilfælde af fastholdt synd
- kæmpe for den sunde lære, bekæmpe den falske lære og holde os fra menighedsfællesskab med åbenlyse vranglærere og mennesker, der har brudt med bibelske formaninger

(3 Mos 20,26; Joh 21,15-17; ApG 2,41-42; ApG 20,28-31; Rom 16,17-18; 1 Kor 1,2; 1 Kor 10,16-17; 1 Kor 12,12-13; 1 Kor 14,26; Ef 1,3-4; Ef 2,19-22; Ef 4,11-16; 1 Pet 2,4-5; 1 Pet 5,1-4; 1 Joh 1,1-3; 1 Joh 4,1)

Kærligheden

"Mine kære, lad os elske hinanden, for kærligheden er af Gud, og enhver, som elsker, er født af Gud og kender Gud. Den, der ikke elsker, kender ikke Gud, for Gud er kærlighed"
(1 Joh 4,7-8)

Vi tror, at

- kærligheden udspringer fra Gud og aldrig skal ophøre
- Guds kærlighed til os finder sit gensvar i vores kærlighed til Gud, til vores medtroende og til alle øvrige medmennesker
- det kristne fællesskab skal være præget af uselvisk kærlighed, tilgivelse og omsorg

Derfor vil vi

- holde os til Gud som kærlighedens eneste kilde
- konstant gøre store og små kærlighedsgerninger over for andre
- være tålmodige, bære over med hinanden og tilgive hinanden

(Matt 22,34-40; 1 Kor 13,1-13; Kol 3,13; 1 Joh 4,7-21)

Mission

"Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befaleet jer"
(Matt 28,19-20)

.....

Vi tror, at

- det er Guds vilje, at alle mennesker skal frelses
- Gud kalder og sender mennesker til mission
- den troendes største kærlighedsgerning er at arbejde for andres frelse
- det frelsende evangellium skal forkyndes med ord, herunder dåb og nadver som Guds synlige ord
- alene Guds ord kan føre mennesker til frelse - Ikke de kristnes moral, metoder eller bestemte former
- kirken må prædike omvendelse til frelse for ikke-troende og fornyelse for troende
- evangelisering og diakoni går hånd i hånd

Derfor vil vi

- bede og arbejde for menneskers frelse
- åbent stå ved og bekende vores tro i alle sammenhænge
- fortælle dem, vi omgås, hvorfor vi tror på Jesus Kristus
- arbejde målbevidst for at nå ikke-troende i Danmark.
- kalde og sende missionærer især ud til de folkegrupper, som endnu ikke har hørt Guds ord
- indrette vores menigheder efter Guds ønske om alles frelse
- hjælpe syge, svage og nødlidende med vore resurser

(Matt 10,33; Matt 24,14; Mark 8,38; Mark 16,15-16; Luk 24,47-48; Joh 17,18; Joh 20,20-21; ApG 1,8; 1 Tim 2,3-4; Fil 1,23-26; 2 Pet 3,9)

Nådegaver og tjeneste

"Som gode forvaltere af Guds mangfoldige nåde skal enhver af jer tjene de andre med den nådegave, han har fået" (1 Pet 4,10)

Vi tror, at

- Gud udruster den enkelte troende med nådegaver med henblik på tjeneste i menigheden og for vores næste
- nådegaverne omfatter, men ikke er begrænset til, de nådegaver, der nævnes i Ny Testamente

-
- alle åndelige gaver formidles af Helligånden gennem nådemidlerne (ordet, dåben og nadveren)

Derfor vil vi

- stræbe efter Helligåndens gaver
- indrette vores arbejde efter, hvilke evner og nådegaver Gud udruster med
- bede Gud om at udruste os og vores menigheder
- frimodigt med håndspålæggelse bede for dem, vi indsætter i opgaver i menigheden
- se hele kirkens arbejde som Guds og ikke vores

(Rom 12,6-8; 1 Kor 12,7-11; 1 Kor 12,27-31; Ef 4,11-16; 2 Tim 4,5)

Gudstjeneste

"Når I kommer sammen, har den ene en salme, en anden en belæring, én har en åbenbaring, én har tungetale, en anden har tolkningen. Alting skal være til opbyggelse" (1 Kor 14,26)

Vi tror, at

- forkyndelse og formidling af Guds ord og henvendelse til ham i bøn og tilbedelse må være i fokus, når menigheden samles
- Helligånden virker gennem Guds ord uafhængigt af personer og former
- menigheden har frihed til at udvikle de skikke, ritualer og udtryksformer, som i overensstemmelse med Guds ord bedst tjener evangeliet
- ånd er bundet til indhold, ikke til former

Derfor vil vi

- bevidst gennemtænke, udvikle og bruge udtryksformer, liturgier og traditioner, der tjener indholdet
- give frihed til mangfoldige udtryksformer i respekt for Guds ord og de medkristne
- ikke holde fast i former for formernes egen skyld

(1 Kor 14,26-40; Kol 2,5; Kol 3,16)

|||

.....

Køn i hjem og menighed

"Men Jeg vil have, at I skal vide, at Kristus er hver mands hoved, manden er kvindens hoved, og Kristi hoved er Gud" (1 Kor 11,3)

Vi tror, at

- mand og kvinde er én i troen på Jesus Kristus
- Gud har skabt mænd og kvinder forskellige, for at vi kan supplere, tjene og ære hinanden i familie, menighed og samfund
- mænd har et særligt ansvar i hjem og menighed
- ægteskabet er en af Gud velsignet ordning for én voksen kvinde og én voksen mand, og består indtil den ene parts død. Skilsmisse er imod Guds vilje
- seksuelt samkvem uden for ægteskabet er synd
- med samme kærlighed, som Jesus Kristus er kirkens og mandens hoved, er manden hustruens hoved
- Guds ord skelner mellem, hvilke tjenester mænd og kvinder kan varetage
- kvinder ikke kan varetage embeder eller optræde i funktioner i menigheden, hvor de udøver lære- eller myndighed over voksne mænd

Derfor vil vi

- glæde os over, at Gud har skabt os som mænd og kvinder
- kæmpe for kærligheden i vores ægteskaber
- værne om vores seksualitet ved at dyrke den inden for ægteskabets ramme
- ikke vie fraskilte i LM
- både i hjem og i menighed gensidigt tjene og underordne os hinanden i kærlighed og tage afstand fra konflikt- og dominantstænkning
- som mænd give afkald på vort eget og som hustruer underordne os
- arbejde tydeligt og aktivt for at praktisere den bibelske tjenestedeling og synliggøre mangfoldigheden i tjenesterne

(1 Mos 2,24; Matt 19,9; Mark 10,2-12; ApG 21,8-9; Rom 1,26-27; 1 Kor 7,39; 1 Kor 14,33b-34; Gal 3,28; Ef 5,1-2; Ef 5,21-33; Kol 3,18-19; 1 Tim 2,11-14; 1 Pet 3,1-7)

|||||

6. Jesu genkomst og det evige liv

.....

"For som lyset kommer fra øst og lyser helt om i vest, sådan skal også Menneskesønnens komme være" (Matt 24,27)

Da vi i Luthersk Mission har valgt at leve med forskellige tolkninger af spørgsmålene om Israels plads i frelseshistorien, tusindårsriget, borttrykkelsen og Israels kommende omvendelse, indeholder det følgende afsnit ikke konkrete udsagn om emner.

Vi tror, at

- Gud på grund af syndefaldet vil lade verden forgå
- verdens tilstand frem mod denne dag vil vise tegn i menneske- og naturlivet på, at Jesu Kristi genkomst nærmer sig
- Jesus Kristus vil komme synligt og fysisk tilbage til jorden på en konkret, ukendt dato i fremtiden
- alle afdøde mennesker skal opstå fra de døde
- Jesus Kristus på den sidste dag skal dømme alle mennesker. De, som tror på ham, vil få evigt liv på den nye jord. De, som ikke tror på ham, vil blive dømt til evig fortabelse
- Gud skaber nye himle og en ny jord, hvor hans børn skal leve evigt i harmoni med ham og hans skaberværk
- livet på den nye jord vil være en fortsat erfaring af herlighed og glæde, mens fortabelsen vil være en fortsat erfaring af smerte
- at det øvrige skaberværk (jorden, planterne, dyrene osv.) vil få del i den samme frihed fra forgængelighed, som Guds børn får del i

.....

Derfor vil vi

- leve, så vi er klar til at møde Jesus nu
- nysgerrigt følge med i tidens begivenheder og spejde efter tegn på, at Jesus Kristus kommer igen
- drive mission, for at alle folk kan høre og tage imod evangeliet
- kæmpe for, at mennesker bliver reddet fra fortabelsen til evigt fællesskab med Gud
- lade håbet om en fuldkommen fremtid præge vores liv i en materialistisk verden

(Es 8,23-9,6; Es 35,1-10; Matt 24,1-51; Rom 8,20-21; 1 Pet 1,3-9; 2 Pet 3,1-15a; 1 Joh 3,1-3; Åb 6,16-17; Åb 14,9-11; Åb 21,1-22,5)

.....

Tilføjelse, april 2014:

LR-udtalelse i anledning af debat om *Pejlemærker for troen*

De korte formuleringer i Lærerådets (LR) udtalelse om *Pejlemærker for troen* afsnit 6 om Israelssyn, tusindårsriget, bortrykkelse, eskatologi med videre gav i sommeren 2013 anledning til en kort debat.

Nogle fandt, at LM burde have sagt noget mere og i højere grad lagt sin lod i den vægtskål, som betoner en konkret historisk opfyldelse af for eksempel landløfterne til Israel, og i det hele taget i højere grad have betonet evangeliets frelseshistoriske natur.

LR erkender, at formuleringerne blev for korte. For at ridse situationen op i LM, som vi ser den: Vi tror, at Israel var -og stadig er -Guds udvalgte pagtsfolk, som er et af hans instrumenter i frelseshistorien.

Vi forventer en kommende omvendelse til Kristus i det jødiske folk og ser de første tegn på dette og beder om, at det snart må ske fuldt ud.

Vi tror, at alle Guds løfter til Israel vil blive opfyldt; men vi erkender at der er forskellige opfattelser – også blandt folk i LM – om, hvordan dette konkret kommer til at ske.

Vi ønsker, at der stadig skal være plads til forskellige syn og forskellige vurderinger af disse spørgsmål i LM, og at LM ikke skal gøre sig til talsmand for én bestemt forståelse af disse spørgsmål.

Vi ønsker endelig, at drøftelser af disse spørgsmål i LM skal ske i en atmosfære, som er kendetegnet af respekt for Guds ord og kristen søskendekærlighed.

Vi tilskynder desuden til, at dette spørgsmål får opmærksomhed i forkyndelse og undervisning med henblik på fornyet bibelstudium og nysgerrighed i mødet med Bibelens tale om Israel og de sidste tider.

.....

Vejledning; Pejlemærker for troen

2. udgave, april 2014